

UZUN KULAK

ANIL BASILI

ÇİZER: EGE KARADAYI

Gün, eşyalarını bir başkasıyla paylaşmayı sevmezdi. Kardeşi Güneş'i tabletini kurcalarken görünce ona sinirlendi. **Konuşurken sesini ne kadar yükselttiğini fark etmemiştir.**

Güneş, abisinin ona neden bu şekilde davrandığını anlayamadı. Neredeyse ağlayacaktı. Tableti bir köşeye dikkatlice bıraktı ve arkasına bile bakmadan odasına doğru yürüdü.

Akşam yemeğine kadar oradan çıkmadı.
Zaman geçmek bilmiyordu. Abisinden
gönlünü alacak bir cümle duymak istiyordu.
Bir gözü hep odanın kapısındaydı.

Ama bu sefer öncekiler gibi olmamıştı.

Ne Gün gelmişti ne de
en sevdiği çilekli kurabiyeleri...

Yastığına sarılmış bir halde uyuyakalmıştı.

Ertesi sabah uyandığında da abisinden beklediği cümleleri duyamadı. Bu duruma oldukça üzüldü. Neyse ki annesiyle birlikte kahvaltıdan sonra dışarı çıkacaklardı.

Güneş ve annesi eski eşyalar satan bir dükkâna gittiler. Buraya daha önce gelmemiştir. Annesi için özel bir saat arıyorlardı. Önce çatlamış aynaları, kapakları kırık dolapları ve yıllar öncesine ait fotoğraf makinelerini gördü. Meraklı gözlerle etrafı incelediğinde uzun koridoru fark etti. Üst üste yığılmış eşyalardan koridorun ucu görünmüyordu.

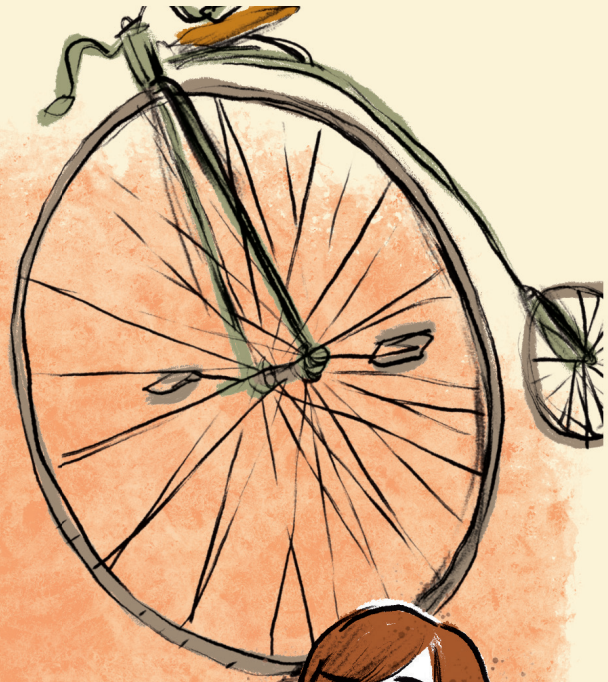

Ortalıkta dolanırken şaşkınlığını gizleyemiyor ve bir yandan da hiçbir şeye çarpmamak için özen gösteriyordu. Annesi, onlar buraya gelmeden önce her bir eşyanın ne kadar **kıymetli** olduğunu ona anlatmıştı.

ŞU?

"O bir gaz lambası...
Bir zamanlar aydınlatmaya
yarıyordu."

"O... Granbi bisiklet!
Şu ön tekerleğinin
büyüklüğüne
baksana bi."

Hangisini inceleyeceğini şaşırmıştı. Ardı ardına sorular
sormaya başladı.